

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2018 m. vasario 28 d. Wenger SA pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. sausio 23 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-869/16, Wenger / EUIPO

(Byla C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Wenger SA, atstovaujama Rechtsanwältin A. Sulovsky

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), Swissgear Sàrl

2018 m. liepos 5 d. nutartimi Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendė, kad nebereikia priimti sprendimo dėl šio apeliacinio skundo.

2018 m. balandžio 24 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje KrakVet Marek Batko sp. K. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-276/18)

(2018/C 311/03)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: KrakVet Marek Batko sp. k.

Atsakovas: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva) ⁽¹⁾ tikslus, konkrečiai jos 17 ir 62 konstatuojamosiose dalyse numatytus jurisdikcijos kolizijų tarp valstybių narių prevencijos ir dvigubo apmokestinimo vengimo reikalavimus, ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 904/2010 ⁽²⁾, konkrečiai 5, 7 ir 8 konstatuojamąsias dalis bei 28–30 straipsnius, reikia aiškinti taip, kad jie draudžia tokią valstybės narės mokesčių administratoriaus praktiką, pagal kurią sandoriui nustatant mokestinę kvalifikaciją, kuri skiriasi tiek nuo kitos valstybės narės mokesčių administratoriaus dėl tokio paties sandorio ir dėl tų pačių faktinių aplinkybių pateikto teisinio išaiškinimo, tiek nuo šio administratoriaus pateikto atsakymo į įpareigojantį paklausimą remiantis šiuo išaiškinimu, ir taip pat nuo abu išaiškinimus patvirtinančios išvados, prie kurios minėtas administratorius priėjo įvykdęs mokesčinį patikrinimą, apmokestinamasis asmuo apmokestinamas dvigubai?
2. Jeigu iš atsakymo į pirmąjį klausimą galima daryti išvadą, kad tokia praktika neprieštaruja Sąjungos teisei, ar valstybės narės mokesčių administratorius, remdamasis 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ir Sąjungos teise, ir neatsižvelgdamas į tai, kad kitos valstybės narės mokesčių administratorius kelis kartus, pirmiausia, apmokestinamojo asmens prašymu ir, paskui, po savo paties įvykdyto patikrinimo priimtuose sprendimuose patvirtino šio apmokestinamojo asmens veiksmų atitiktį teisei, gali vienašališkai nustatyti mokesčinę prievolę?

Arba, ar abiejų valstybių narių mokesčių administratoriai, siekdami laikytis mokesčių neutralumo principo ir išvengti dvigubo apmokestinimo, turi bendradarbiauti ir sudaryti susitarimą, kad apmokestinamasis asmuo privalėtų mokėti [PVM] tik vienoje iš šių šalių?

3. Jeigu iš atsakymo į antrąjį klausimą būtų galima daryti išvadą, kad valstybės narės mokesčių administratorius gali vienašališkai pakeisti mokesčinę kvalifikaciją, ar [PVM direktyvos] nuostatas reikia aiškinti taip, kad kitos valstybės narės mokesčių administratorius privalo apmokestinamajam asmeniui, kuris buvo įpareigotas sumokėti PVM, grąžinti šio administratoriaus atsakyme į privalomąjį paklausimą nustatytą mokesčių, sumokėtų už per patikrinimą apibrėžtą laikotarpį, nes tokiu būdu būtų užtikrinta tiek dvigubo apmokestinimo prevencija, tiek mokesčių neutralumo principo laikymasis?
4. Kaip reikia aiškinti suderintos PVM direktyvos 33 straipsnio 1 dalyje nurodytą pirmą frazę, pagal kurią prekes „siuntė ar gabeno tiekėjas arba kurios buvo siunčiamos ar gabenamos jo vardu“? Ar ši frazė apima tą atvejį, kai apmokestinamas asmuo interneto prekyvietėje sudaro pirkėjui galimybę sudaryti sutartį su logistikos įmone, su kuria minėtas pardavėjas bendradarbiauja vykdydamas kitus nei pardavimo sandorius, net jeigu pirkėjas taip pat gali laisvai pasirinkti kitą, ne jam siūlomą, vežėją, o vežimo sutartį, pardavėjui nesikišant, sudaro pirkėjas ir vežėjas?

Ar aiškinant yra svarbu tai, kad, atsižvelgiant pirmiausia į teisinio saugumo principą, iki 2021 m. valstybės narės teisės aktus, kuriais perkeliama minėta [PVM direktyvos] nuostata, turi iš dalies pakeisti taip, kad minėtos direktyvos 33 straipsnio 1 dalis taip pat būtų taikoma netiesioginio bendradarbiavimo pasirenkant vežėją atveju?

5. Ar Sąjungos direktyvą, konkrečiai [PVM direktyvą], reikia aiškinti taip, kad toliau nurodomos faktinės aplinkybės, vertinant jas kartu ar atskirai, yra svarbios nagrinėjant, ar apmokestinamasis asmuo, siekdamas išvengti [PVM direktyvos] 33 straipsnio taikymo ir taip piktnaudžiauti teise, sukūrė teisinius santykius tarp savarankiškų įmonių, teikiančių prekių tiekimo, siuntimo ir vežimo paslaugas, kad pasinaudotų tuo, jog kitoje valstybėje narėje mokėtina bendra PVM suma yra mažesnė:

5.1) logistikos įmonė, kuri įvykdė vežimą, yra įsipareigojusi apmokestinamajam asmeniui ir, be vežimo paslaugos, jam teikia kitas savarankiškas paslaugas,

- 5.2) tuo pat metu klientas gali bet kuriuo momentu atsisakyti jam apmokestinamojo asmens siūlomo pasirinkimo, t. y. pateikti užsakymą logistikos įmonei, su kuria jis turi sutartinius santykius, ir patikėti vežimą kitam vežėjui arba asmeniškai atsiimti produktus?

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.

⁽²⁾ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010, p. 1).

2018 m. gegužės 16 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Tesco-Global Áruházak Zrt. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-328/18)

(2018/C 311/04)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Atsakovas: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tai, kad apmokestinamasis asmuo, užsiimantis mažmenine prekyba parduotuvėje, kurio akcininkai yra užsienio subjektai ir kuris eksploatuoja keletą parduotuvių vienos komercinės bendrovės forma, yra apmokestinamas didžiausio tarifo progresiniu specialiu mokesčiu, nors apmokestinamieji asmenys, kurių akcininkai yra nacionaliniai subjektai ir kurie veikia naudodamiesi to paties ženklo franšize (kai kiekviena parduotuvė paprastai yra atskira komercinė bendrovė), yra atleisti nuo šio mokesčio arba apmokestinami nedideliu tarifu, kuris įtvirtintas po atleistos nuo mokesčio apyvartos progresinio tarifo mokesčio segmento, todėl bendrovių, kurių akcininkai yra užsienyje, mokamas mokeskis ir su jomis susijusios pajamos iš mokesčių iš tiesų yra gerokai didesnės, palyginti su apmokestinamaisiais asmenimis, kurių akcininkai yra nacionaliniai subjektai, yra suderinama su SESV nuostatomis dėl nediskriminavimo principo (SESV 18 ir 26 straipsniai), įsisteigimo laisvės (SESV 49 straipsnis), vienodo požiūrio principo (SESV 54 straipsnis), lygybės principo, kiek tai susiję su bendrovių kapitalo dalių įsigijimu, kaip tai suprantama pagal SESV 54 straipsnį (SESV 55 straipsnis), laisvo paslaugų teikimo (SESV 56 straipsnis), laisvo kapitalo judėjimo (SESV 63 ir 65 straipsnis) ir lygybės principo, kiek jis susijęs su įmonių apmokestinimu (SESV 110 straipsnis)?
2. Ar tai, kad apmokestinamasis asmuo, užsiimantis mažmenine prekyba parduotuvėje ir eksploatuojantis keletą parduotuvių vienos komercinės bendrovės forma, yra apmokestinamas didžiausio tarifo stipriai didėjančiu progresiniu specialiu mokesčiu, nors apmokestinamieji asmenys, kurių akcininkai yra nacionaliniai subjektai, kurie tiesiogiai konkuruoja su juo ir kurie veikia naudodamiesi to paties ženklo franšize (kai kiekviena parduotuvė paprastai yra atskira komercinė bendrovė) yra atleisti nuo mokesčio arba apmokestinami nedidelio tarifo mokesčiu, kuris įtvirtintas po atleistos nuo mokesčio apyvartos progresinio tarifo mokesčio segmento, todėl bendrovių, kurių akcininkai yra užsienyje, mokamas mokeskis ir su jomis susijusios pajamos iš mokesčių iš tiesų yra gerokai didesnės, palyginti su apmokestinamaisiais asmenimis, kurių akcininkai yra nacionaliniai subjektai, yra suderinama su SESV nuostatomis dėl valstybės pagalbos draudimo (SESV 107 straipsnio 1 dalis)?